

FOR 1999-02-15 nr 357: Forskrift om hold av vilt i fangenskap, oppdrett av vilt i innhegnet område, og om jakt på oppdrettet utsatt vilt.

DATO: FOR-1999-02-15-357
DEPARTEMENT: MD (Miljøverndepartementet)
AVD/DIR: Dir. for naturforvaltning
PUBLISERT: Avd I 1999 884 (Retningslinjer)
IKRAFTTREDELSE: 1999-04-01
SIST-ENDRET:
ENDRER: FOR-1989-06-30-536
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-1981-05-29-38-§26, FOR-1982-04-02

INNHold

Forskrift om hold av vilt i fangenskap, oppdrett av vilt i innhegnet område, og om jakt på oppdrettet utsatt vilt.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

- § 1-1. Formål
- § 1-2. Virkeområde
- § 1-3. Definisjoner
- § 1-4. Om oppdrett av vilt
- § 1-5. Fastsetting av vilkår

Kapittel 2. Om arter av vilt som kan holdes i fangenskap og oppdrettes uten særskilt tillatelse fra viltmyndighetene

- § 2-1. Oppdrett uten særskilt tillatelse - utsetting
- § 2-2. Kortvarig hold for rehabilitering

Kapittel 3. Om adgangen til oppdrett av andre viltarter etter særskilt tillatelse fra viltmyndighetene

- § 3-1. Tillatte arter
- § 3-2. Om oppdrett av andre viltarter eller i andre områder

Kapittel 4. Krav til innhegnet område, inngjerding og om rømming

- § 4-1. Krav til innhegnet område
- § 4-2. Krav til inngjerding
- § 4-3. Spesielle krav til inngjerding for hjortevilt
- § 4-4. Spesielle krav til inngjerding for villsvin
- § 4-5. Om rømming

Kapittel 5. Forskjellige bestemmelser

- § 5-1. Om meldeplikt og kontrollordninger
- § 5-2. Om avliving av oppdrettet vilt
- § 5-3. Om jakt på oppdrettet utsatt vilt
- § 5-4. Om plikt til å melde fra om etablerte innhegninger
- § 5-5. Om meldeplikt ved opphør av virksomhet
- § 5-6. Om sanksjoner og pålegg

§ 5-7. Om saksbehandlingsgebyr

§ 5-8. Klageadgang

Kapittel 6. Straff og ikrafttreden m.m.

§ 6-1. Straffebestemmelse

§ 6-2. Ikrafttreden og oppheving

Retningslinjer til forskrift om hold av vilt i fangenskap og oppdrett av vilt i innhegnet område, og om jakt på oppdrettet utsatt vilt.

Forskrift om hold av vilt i fangenskap, oppdrett av vilt i innhegnet område, og om jakt på oppdrettet utsatt vilt.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 15. februar 1999 med hjemmel i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 26 nr. 8 og nr. 10, jf. kgl. res. av 2. april 1982.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1-1. Formål

Forskriften skal sikre at hold av vilt i fangenskap og oppdrett av vilt i innhegnet område skjer forsvarlig, samtidig som naturmiljøet og naturens biologiske mangfold bevares.

§ 1-2. Virkeområde

Forskriftens virkeområde er Norge med unntak av Svalbard. Forskriften omfatter vilt slik det er definert i viltloven § 2, herunder viltarter som ikke finnes viltlevende i Norge, men som har muligheter for å leve og formere seg i vill tilstand i Norge.

For villsvin gjelder forskriften for utendørs produksjon. Produksjonsformer som i sin helhet skjer i hus omfattes ikke.

Forskriften omfatter ikke hold av vilt i fangenskap når formålet er særlige vitenskapelige, opplærings- eller undervisningsformål samt dyreparkanlegg.

§ 1-3. Definisjoner

Oppdrett: Med oppdrett menes hold av vilt i fangenskap og farming av vilt med tanke på næringsmessig produksjon til lovlig omsetning, inkludert produksjon av livdyr.

Innhegnet område: Bygning eller inngjerdet areal for hold av eller oppdrett av vilt.

Effektiv gjerdehøyde: Den vertikale synlige høyde på gjerdet uavhengig av snøforhold, topografi mv.

Hjort: Med hjort menes individer med opprinnelse fra viltlevende norske viltbestander (*Cervus elaphus atlanticus*).

Villsvin: Med villsvin menes renraset europeisk villsvin (*Sus scrofa*) og hybrider med villsvin hvor villsvin utgjør minst 25% eller hvor de hybridiserte individer har et rasetypisk villsvinpreg.

§ 1-4. Om oppdrett av vilt

Det er forbudt å oppdrette vilt med mindre annet følger av bestemmelsene i denne forskrift, annen lov eller vedtak med hjemmel i slik lov.

Det er ikke tillatt å holde vilt i innhegnet område hvor formålet er trening av jakthunder.

Oppdrett av vilt hvor formålet er utsetting for å bevare og styrke bestander av sårbare og direkte truede arter kan tillates. Slik tillatelse kan gis etter skriftlig søknad til Direktoratet for naturforvaltning.

§ 1-5. Fastsetting av vilkår

For et hvert anlegg som kommer inn under forskriftens virkeområde kan Direktoratet for naturforvaltning eller den direktoratet bemyndiger sette vilkår for driften, herunder;

- krav om at søker må dokumentere at forskriftens formål er ivaretatt
- vilkår som er nødvendige for å sikre en forsvarlig drift i anlegget
- forbud mot hybridisering og genmodifisering
- om overføring fra ett anlegg til et annet.

Kapittel 2. Om arter av vilt som kan holdes i fangenskap og oppdrettes uten særskilt tillatelse fra viltmyndighetene

§ 2-1. Oppdrett uten særskilt tillatelse - utsetting

Følgende arter kan oppdrettes i innhegnet område uten særskilt tillatelse fra viltmyndighetene: orrfugl, storfugl, lirype, fjellrype, jerpe, fasan, raphøne, vaktel samt stokkand, grågås og hare.

Melding om slikt oppdrett må gis til kommunen, Statens dyrehelsetilsyn ved distriktsveterinæren og fylkesmannen senest innen 1 md. etter at oppdrettet er iverksatt.

Det er et vilkår for slik produksjon at anlegg inkludert eventuelle bygninger er godkjent av kommunal planmyndighet

Oppdrettet vilt av disse arter kan settes ut i naturen der arten finnes i viltlevende bestander, og når det på forhånd foreligger veterinær helseattest på de individer som skal settes ut. Kommunen skal straks underrettes om utsettingen.

§ 2-2. Kortvarig hold for rehabilitering

Uten samtykke fra Direktoratet for naturforvaltning er det ikke tillatt å fange inn levende vilt. Kortvarig ivaretagelse av sykt eller skadd vilt for rehabilitering er imidlertid tillatt, dersom viltet kan tilbakeføres til sitt naturlige miljø, og at ivaretagelsen skjer i samråd med veterinær. Melding om slik ivaretagelse skal straks gis Statens dyrehelsetilsyn - distriktsveterinæren og kommunen.

Kapittel 3. Om adgangen til oppdrett av andre viltarter etter særskilt tillatelse fra viltmyndighetene

§ 3-1. Tillatte arter

Følgende arter kan oppdrettes etter særskilt tillatelse fra kommunen når dette fyller kravene i denne forskriftens kapittel 4:

- I hele landet: Hjort, elg, rådyr og villsvin.
- I fylkene Østfold, Vestfold, Oslo/Akershus: Dåhjort.

§ 3-2. Om oppdrett av andre viltarter eller i andre områder

Søknader om etablering og drift av innhegning for oppdrett av andre viltarter enn de som er regulert i forskriftens kapittel 2 og § 3-1, eller oppdrett av dåhjort i andre områder enn nevnt i § 3-1, må avgjøres av Direktoratet for naturforvaltning. I slike tilfeller sender kommunen søknaden med kommunens vurdering til Direktoratet for naturforvaltning.

Kapittel 4. Krav til innhegnet område, inngjerding og om rømming

Bestemmelsene omfatter ethvert innhegnet område hvor vilt nevnt i denne forskriftens kapittel 3 holdes.

§ 4-1. *Krav til innhegnet område*

Arealet skal ha en variert sammensetning av beitemark og områder med skjul og ly for dyrene, og anlegget kan inneholde mindre innhegninger for særskilte driftsmessige formål innenfor yttergjerdet.

§ 4-2. *Krav til inngjerding*

Gjerdet rundt innhegningen skal bestå av rustbeskyttet netting av særskilt viltgjerde kvalitet og ha en maksimal maskevidde i nettingens nedre del på 10 - 15 cm og i øvre del på 20 - 30 cm. Gjerdenettingen skal være godt strekt og tilstrekkelig sikret mot at dyrene kan grave seg under den. Piggtråd skal ikke benyttes.

Gjerdenettingen skal festes i stolper av metall eller stolper av trykkimpregnert/råtemotstandig trevirke. Stolpene må ha tilstrekkelig høyde i forhold til gjerdet, og de skal være forsvarlig forankret i bakken. Stolpene plasseres med en innbyrdes avstand i samsvar med gjerdefabrikantens anbefalinger, dog ikke med større avstand enn 6 meter. Hjørnestolper skal plasseres på innsiden av nettingen, steinsettes eller støpes fast og sikres med skråstøtter. Gjerdets hjørner skal ikke utformes med en vinkel som er mindre enn 90 grader.

Port må ha en høyde og utforming som tilsvarer gjerdet, og må kunne stenges og låses forsvarlig. Port inn til det innhegnete området skal holdes låst, og skal slå innover i innhegningen.

Inne i det innhegnete området skal det være en forsvarlig utformet felle der dyr kan fanges inn og håndteres enkeltvis på en tilfredsstillende måte.

§ 4-3. *Spesielle krav til inngjerding for hjortevilt*

Yttergjerde omkring innhegnet område for hjorteviltoppdrett skal ha en effektiv høyde på minst 1,9 meter over bakken.

§ 4-4. *Spesielle krav til inngjerding for villsvin*

Effektiv gjerde høyde for innhegnet område til villsvin skal være 1,5 meter. Innenfor yttergjerdet skal det 30 cm fra yttergjerdet og 30 cm over bakken gå en sikret strømførende ledning.

§ 4-5. *Om rømming*

Vilt som har rømt fra innhegnet område er å anse som viltlevende.

Eieren har likevel rett og plikt til å fange inn merkete, rømte individer som befinner seg innenfor en avstand av 5 km fra det innhegnete området. Eier bærer selv kostnadene forbundet med dette. Slik innfangning kan bare skje innen 1 måned etter rømming. Eier kan ikke påberope seg rett til rømte individer som felles under ordinær jakt.

Melding om vilt som har rømt fra innhegnet område, skal straks gis til kommunen. Eieren plikter også umiddelbart å rapportere til de samme instanser om innfangning av rømte dyr. Kommunen kan føre slik kontroll med innfangningen som den finner nødvendig.

Kapittel 5. Forskjellige bestemmelser

§ 5-1. *Om meldeplikt og kontrollordninger*

Offentlig viltmyndighet skal til enhver tid ha rett til å inspisere innhegnet område og til å få tatt prøver for avstammingskontroll hos vilt i dette.

§ 5-2. Om avliving av oppdrettet vilt

Dersom vilt er etablert eller kan etablere seg i naturen som følge av rømming fra oppdrett eller ulovlig utsetting, kan Direktoratet for naturforvaltning eller den direktoratet bemyndiger fatte vedtak om avliving.

§ 5-3. Om jakt på oppdrettet utsatt vilt

Dersom utsetting av vilt, som er lovlig oppdrettet etter bestemmelsene i denne forskrift, skjer i medhold av § 2-1 siste ledd, skal viltet være satt ut i sitt naturlige miljø seinest 20. juli. Eventuell foring etter utsetting skal foregå på en slik måte at viltet i størst mulig grad utvikler naturlig næringsøk. Jakten skal foregå etisk forsvarlig og i samsvar med viltlovens bestemmelser om jaktutøvelse.

§ 5-4. Om plikt til å melde fra om etablerte innhegninger

Eieren av innhegning som ikke tidligere har konsesjon etter forskrift av 30. juni 1989 nr. 536 om oppdrett av hjortevilt i innhegning, skal registrere innhegningen hos kommunen innen 3 måneder etter denne forskrifts ikrafttreden. Kommunen skal fastsette vilkår for fortsatt drift i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift.

Innhegning som ikke er registrert innen fristens utløp, skal betraktes som ulovlig etablert. I slike tilfeller kan § 5-2 gis tilsvarende anvendelse. Direktoratet for naturforvaltning bestemmer hvordan eventuelle dyr i innhegningen skal ivaretas.

§ 5-5. Om meldeplikt ved opphør av virksomhet

Dersom driften av et viltoppdrett opphører, plikter innehaveren å gi melding om dette til kommunen innen 3 måneder. Innehaveren plikter videre å sørge for at gjerder og øvrige anlegg blir fjernet innenfor en frist som kommunen setter.

§ 5-6. Om sanksjoner og pålegg

Dersom vilkår og pålegg gitt i medhold av disse forskrifter ikke blir etterkommet, kan kommunen sørge for iverksetting av nødvendige tiltak for eiers regning.

§ 5-7. Om saksbehandlingsgebyr

Direktoratet for naturforvaltning kan fastsette øvre rammer for satser for saksbehandlingsgebyr ved behandling av søknader i kommunene.

§ 5-8. Klageadgang

Vedtak fattet i medhold av denne forskrift kan påklages i henhold til forvaltningslovens regler.

Kapittel 6. Straff og ikrafttreden m.m.

§ 6-1. Straffebestemmelse

Overtredelse av reglene i denne forskrift straffes etter viltloven § 56.

§ 6-2. Ikrafttreden og oppheving

Forskriften trer i kraft 1. april 1999, samtidig oppheves forskrift av 30. juni 1989 nr. 536 om oppdrett av hjortevilt i innhegning.

Retningslinjer til forskrift om hold av vilt i fangenskap og oppdrett av vilt i innhegnet område, og om jakt på oppdrettet utsatt vilt.

Fram til i dag har vi i Norge kun hatt regulering av adgangen til oppdrett av hjortevilt i innhegning, vedtatt av Direktoratet for naturforvaltning ved forskrifter gitt i medhold av viltlovens § 26 nr. 8 den 30. juni 1989 nr. 536. Disse forskriftene har i all hovedsak regulert oppdrett av viltlevende hjort av vår egen norske underart *Cervus elaphus atlanticus*. I noen få tilfeller har det blitt gitt dispensasjon for oppdrett av dåhjort i det sentrale østlandsområdet hvor vi fra gammelt av har hatt noen innhegninger med dåhjort.

Den 11. juni 1993 fikk vi i viltloven en endring av § 26 nr. 8 som innebar en utvidelse og presisering av adgangen til hold av vilt i fangenskap, oppdrett og farming av vilt og utsetting av vilt i innhegnet område, samt håndhevingsbestemmelser for å stanse eventuell ulovlig virksomhet.

Bakgrunnen for lovendringen var behovet for å bringe all farming og oppdrett av vilt i Norge inn i kontrollerte former, bl.a. for å hindre uønskede skadevirkninger på norsk naturmiljø og fauna. Stortingskomiteen viste i denne sammenheng til de mange uforutsette problemer oppdrett av fisk har medført, med bl.a. smitteoverføring, medisinerbruk og genetisk påvirkning av ville bestander. Videre understreket komiteen at oppdrett og farming av vilt i Norge kan innebære en viktig næringsutvikling i distriktene, og forutsatte at dette moment ble ivarettatt ved utarbeidelse av nye forskrifter.

Kapittel 1

§ 1-1

Bevaring av naturens biologiske mangfold omfatter også at en skal sørge for at det ikke skjer en uønsket genetisk forurensing av våre naturlige forekommende viltarter.

§ 1-2

Viltloven gjelder ikke på Svalbard, og denne forskrift vil på bakgrunn av dette ikke kunne gjøres gjeldende på øygruppen.

Viltbegrepet i forskriftens sammenheng følger den definisjonen som står i viltlovens § 2 samt tillegget som er nevnt i Ot.prp. nr. 54 (1992-93): « Begrepet viltarter/underarter dekker etter denne presiseringen ethvert individ som kan overleve i vill tilstand og har et potensiale til å danne viltlevende bestander i norsk natur. »

§ 1-3

Når det gjelder farming av hjort opprettholdes kravet fra den tidligere forskriften om at det kun tillates oppdrettet hjort som stammer fra norske viltlevende bestander. Dette av hensyn til fare for genetisk utvanning av den norske underarten *C.e.atlanticus*. I tillegg til at mulighetene til å drive oppdrett på elg og rådyr opprettholdes, forskriftsfestes også muligheten til oppdrett av dåhjort (*Dama dama*) og villsvin (*Sus scrofa*) og hybrider med villsvin. Det er formålstjenlig å definere hva som menes med villsvin/-hybrid i denne forskriften. Når de farmede individer har en innblanding av minimum 25% villsvin og/eller der individene har et typisk villsvinpreg (kroppsfasong, hårlag) faller oppdrettet inn under bestemmelsene i denne forskrift.

§ 1-4

Det følger av bestemmelsen at det ikke er tillatt å holde vilt i fangenskap uten at dette er nærmere regulert eller dispensert for. Dette innebærer blant annet at det ikke er tillatt å holde vilt i innhegning hvor formålet er trening/dressur av jakthunder. Forbudet gjelder trening/dressur av hunder inne i innhegningen hvor viltet er, og omfatter ikke forbud mot trening/dressur av hunder på oppdrettet, utsatt vilt, jf. § 2-1. Direktoratet for naturforvaltning

har tidligere gitt noen tillatelser til hold av hare og rådyr hvor formålet har vært trening av jakthunder. Disse tillatelsene gjelder inntil at de innhegnete dyra ikke lenger er i live. Eiere av slike innhegninger kan ikke påregne automatisk fornyelse av sine tillatelser i medhold av forskriftens dispensasjonsbestemmelse, § 6-1.

§ 1-5

Direktoratet for naturforvaltning eller den direktoratet bemyndiger, kan sette vilkår som skal ha saklig sammenheng med virksomheten i forhold til forskriftens formål. Blant annet kan det i enkelte områder være hensiktsmessig å knytte vilkår om at yttergjerdet utstyres med en alarmtråd, slik at eier/bruker straks skal kunne rykke ut for å reparere gjerdet ved eventuelt vindfelte trær eller lignende.

Kapittel 2 Oppdrett av vilt uten tillatelse

§ 2-1

Utover de vilkår som stilles i denne forskrift, er det eiers ansvar å påse at driftsform og anlegg tilfredsstiller krav fastsatt i eller i medhold av lov av 8. juni 1962 nr. 4 om tiltak mot dyresjukdommer (husdyrloven), og lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern (dyrevernloven).

Bestemmelsen innebærer samtidig at det kun er den europeiske arten vaktel (*Coturnix coturnix*) som tillates oppdrettet. Andre arter av vaktler tillates ikke benyttet til slike formål. Under begrepet fasan menes vanlig fasan (*Phasianus colchius*)

Fredningsprinsippet i viltlovens § 3 (« Alt vilt, herunder dets egg, reir og bo er fredet med mindre annet følger av lov eller vedtak med hjemmel i lov. ») er grunnleggende innen viltforvaltningen. Dersom oppdrett av de arter nevnt under bestemmelsen skjer med utgangspunkt i viltlevende egg/individer, skal det på forhånd innhentes tillatelse fra Direktoratet for naturforvaltning til innsamlingen.

Det er kun tillatt å sette ut oppdrettet vilt er arten finnes i viltlevende bestander fra før. Utsetting av viltarter der disse ikke finnes fra før krever tillatelse fra Direktoratet for naturforvaltning, jf. viltlovens § 47.

§ 2-2

Bestemmelsen er en presisering av at ingen skal på lovlig måte ha anledning til å ta levende vilt fra naturen til egen bolig eller tilsvarende. Med begrepet kortvarig menes at dyret/individet gis nødvendig akutt behandling for påfølgende tilbakeføring til naturen. Det er et ufravikelig krav at kommune og distriktsveterinær straks underrettes om ivaretagelsen. Dersom rehabilitering krever lengre tid enn 1-2 uker avgjør kommunen i samråd med Statens dyrehelsetilsyn - distriktsveterinæren hva som videre skal skje med det aktuelle viltet.

Kapittel 3 Oppdrett av viltarter som krever særskilt tillatelse

§ 3-1

For søknad om oppdrett av hjort, dåhjort, elg, rådyr og villsvin kreves skriftlig tillatelse av kommunen.

Søknadsbehandling

Søknad om etablering av viltoppdrett sendes kommunen og skal inneholde:

- opplysninger om eiendomsforhold, leieavtaler og bruksrettigheter, arealets størrelse og beskaffenhet (topografi, vegetasjon, markslag o.l.)

- opplysninger om dyreart, antall dyr i innhegningen og om hvordan livdyr planlegges anskaffet
- opplysninger om gjerdetype og eventuelle andre faste anlegg
- en redegjørelse for dagens bruk av området og hvilke allmenne og næringsmessige interesser som kan tenkes å bli berørt av oppdrettet
- oversiktskart i målestokk 1:50.000 som viser innhegningens lokalisering, samt detaljkart i målestokk 1:5.000 - 1:20.000 (økonomisk kart) der innhegningen er tegnet inn.

Kommunen sender søknaden til fylkeskommunen og Statens dyrehelsetilsyn - distriktsveterinæren med en nærmere angitt frist for uttalelse. Innenfor reinbeiteområder sendes søknaden også til vedkommende områdestyre.

Kommunen skal videre sørge for at saken kunngjøres i samsvar med forvaltningslovens regler.

Fylkesmannen har innsigelsesrett på lik linje med arealbrukssaker etter plan- og bygningsloven.

Kommunen kan kreve gebyr for saksbehandlingen innenfor de rammer som Direktoratet for naturforvaltning bestemmer i medhold av forskriftens § 5-7.

Grunnlag for tillatelse

Kommunen skal vurdere hvilke allmenne interesser som blir berørt av tiltaket. Tillatelse bør som hovedregel ikke gis dersom innhegning plasseres i et viktig leveområde for villlevende viltbestander, i områder av stor verdi for naturvern, friluftsliv eller allmenn ferdsel. Tillatelse bør heller ikke gis dersom etablering medfører fare for miljømessig forurensning, eller sterke næringsmessige hensyn taler imot.

Kommunen skal i sin vurdering blant annet legge vekt på antallet innhegninger og samlet arealbruk i distriktet.

Innhegning for viltoppdrett skal plasseres slik i landskapet og i forhold til ferdselsårer at den ikke virker skjemmende eller er til vesentlig ulempe for ferdsel og annen virksomhet. Kommunen kan sette vilkår for tillatelse til å oppføre innhegning.

Før tillatelse gis må nødvendige uttalelser og tillatelser fra fylkesmann, fylkeskommune, Statens dyrehelsetilsyn - distriktsveterinæren og eventuelt andre berørte organer foreligge.

Gjenpart av tillatelsen sendes Miljøverndepartementet, Statens dyrehelsetilsyn - sentralforvaltningen, Direktoratet for naturforvaltning, og de organer som har hatt saken til uttalelse. Kommunens vedtak kan i samsvar med forvaltningslovens regler påklages til fylkesmannen. Dersom direktoratet fatter vedtak i saken, jf. § 3-2, kan dette påklages til Miljøverndepartementet.

§ 3-2

For søknad om oppdrett av andre arter enn de som er nevnt under kapittel 2 og i § 3-1, eller oppdrett av arter der arten ikke finnes villlevende i distriktet fra før, kreves skriftlig tillatelse fra Direktoratet for naturforvaltning. Utsetting av vilt i innhegning likestilles med utsetting i naturen, jf. ot.prp. nr. 54 (1992-93). I slike tilfeller kommer viltloven § 47 til anvendelse, og spørsmålet må derfor avgjøres av direktoratet.

Når tillatelse er gitt er det en forutsetning at drift og anlegg tilfredsstiller krav fastsatt i, eller i medhold av, lov av 8. juni 1962 nr. 4 om tiltak mot dyresjukdommer og lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern.

Kapittel 4 Krav til innhegning, inngjerding og om rømming

Det primære siktemålet med bestemmelsene er å hindre at oppdrettet, innhegnet vilt rømmer og kommer i kontakt med lokale viltbestander. Dyrevernavlovens krav til oppholdsrom, luftegård, hygiene mv. gjelder uavhengig av bestemmelsene i denne forskrift.

I forhold til oppdrett av andre arter enn de som er nevnt under § 3-1 kan Direktoratet for naturforvaltning eller den direktoratet bemyndiget fastsette andre krav til innhegning/inngjerding enn det som framgår av kapittel 4.

Med effektiv gjerdehøyde menes at gjerdet ikke under noen tid av året skal være lavere på grunn av snøfall etc.

Vilt som har rømt fra innhegning er å betrakte som viltlevende, uavhengig av hvor lang tid det har gått siden rømmingen.

Kapittel 5 Forskjellige bestemmelser

§ 5-1

I medhold av viltloven § 47 kreves tillatelse fra Direktoratet for naturforvaltning for import av viltarter, herunder også underarter og hybrider. Dersom ulovlig import blir påvist, vil saken oversendes toll- og veterinærmyndigheter for videre forfølging.

§ 5-2

Forskriften hjemler ikke regler for avliving, men bestemmelser for hvordan dette skal skje finnes i dyrevernavlov og husdyrlov.

§ 5-3

Jf. forskrift om forbud mot jakt på utsatt fugl (Landbruksdepartementet 24. august 1990 nr. 761). Med naturlig miljø menes at individene skal være satt i naturen og ikke innenfor et innhegnet område. For at individene i størst mulig grad skal tilvennes et naturlig næringssøk bør kunstig foring etter utsetting begrenses til et minimum. Bestemmelsen innebærer at jakt på utsatt vilt skal foregå i dens naturlige leveområder, og viltet skal ha utviklet naturlig skyhet overfor mennesker.

§ 5-5

Kommunens hjemmel for å pålegge fjerning av gjerder finnes i lov om dyrevernav av 20. desember 1974 nr. 73 § 29 som sier bl.a.: « Gjerde skal vera såleis laga og vedlikehaldne at risikoen for at beitedyr skader seg, vert så liten som råd er. Gjerderestar skal takast bort. Dersom den eller dei som har gjerdeplikta ikkje fjernar restane innan den fristen dyrevernnemnda set, skal nemnda syte for at det vert gjort. Den eller dei som har gjerdeplikta skal bere utgiftene. »

I tillegg er det bestemmelser i lov om grannegjerde av 5. mai 1961 § 5 sier bl.a.: « Når grannegjerde ikkje vert halde oppe lenger, skal grannane taka bort gjerde eller gjerderestar som kan vera farlige for folk eller husdyr. »

§ 5-6

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter øvre rammer for saksbehandlingsgebyret i kommunene for søknader om oppdrett som faller inn under bestemmelsene i kapittel 3. Søknader om viltoppdrett krever en omfattende behandling, og det er rimelig at behandlende instans gis anledning til å få noe av sine kostnader dekket gjennom en gebyrordning.

